

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: אופיר	שם פרטי: נחמן
--------------------	------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: איצקוביץ'		בלועזית Itzkowitz
שם פרטי איתו נולדתי: אנדריי	בלועזית Andrei	מין: זכר שנת לידה: 7.1.30
עיר לידה: אורשלו	בלועזית Orslno	ארץ לידה: רומניה
שם פרטי ושם משפחה של האב: זלמן איצקוביץ'	שם פרטי ושם נעורים של האם: אולגה	ארץ המגורים: רומניה
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:	בלועזית	חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא) תנועת הבנים
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה) למדתי 6 כיתות	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה) תלמיד	מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ)
במידה והיית בגטו, ציין את שמו	בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:	תאריך השחרור:	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)	ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי 1946-1947	שנת עליה: 1947	במידה ועלית באנייה, ציין את שמה "אנסטסיה"

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

שמי נחמן ונולדתי ברומניה, בכפר בשם אורשלנו ב7.01.1930, הוריי היו דתיים, אבי היה רפד-עצמאי ואימי הייתה עקרת בית. אני התחלתי להתחנך בגיל 7 ושילבתי גם לימודי תורה בחדר, היו לי חברים רומנים ובגיל 12 במועדון-למדתי ואף הצטיינתי באגרוף. בגיל 12 התחלתי לעבוד בבית מלאכה שעסק בתפירת כפתורים ובגיל 13 עברנו למקום עבודה שבו יצרו תחבושות וציוד לבתי חולים. היינו במשפחה כ-7 אחרים שאחד מהם נהרג ב1944 בהפצצת האמריקאים מפגיעת רסיס.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

בשנת 1944 החלו הרוסים להגיע לרומניה אבל אנחנו המשכנו לחיות בכפר ואני בגיל 15 נכנסתי להכשרה והפסקתי לעבוד, עברתי ל"הצג" מטעם תנועת דרור הבונים, הם קיבלו כל יהודי ברומניה. ב"הצג" עבדתי כמדריך ולמדתי חקלאות ובסוף אוקטובר 1946 ביקשתי מהתנועה לעלות לארץ.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

עליתי לאוניה שנקראת "אנסטסיה" תחת פיקוח של ארגון שנקרא הבריחה, עם האוניה היינו כ-400 צעירים יהודים ובזמן ההפלה עלתה האוניה על שרטון בים האדריאטי והושבתה. למזלנו האוניה לא טבעה והגלים והרוח סחפו אותנו עד לאי באמצע הים, לבסוף חולצנו ונלקחנו לספליט בים האדום של קרואטיה ושם עלינו על אוניה גדולה יותר שנקראה "כנסת ישראל". על האוניה היינו כמה שבועות בים ואז הקיפו אותנו אוניות מלחמה בריטיות עד אשר התקרבו לארץ ישראל לאזור נמל חיפה, כאשר עגנו בנמל חיפה, עלו הבריטים על האוניה ושם התחלנו לנהל קרבות פנים מול פנים עם הבריטים ולנו היו כ-5 הורגים, בסופו של דבר, השתלטו הבריטים על האוניה והגלו אותנו לקפריסין. לקפריסין הגענו כ-4000 חבר'ה צעירים ואפשר לומר ששם הגעתי למחנה קיץ שהיה ממוקם לצד חוף ים מדהים, גרנו באוהלים ושם הייתי מדריך שאחראי על קבוצה של יהודים, עם הזמן למדתי ועבדתי וספגתי הרבה ערכים וכך למעשה התבגרתי פיזית ונפשית. כמו כן הקמתי קבוצת כדורגל של תנועת דרור הבונים והיו לנו מספר חוגים, סה"כ הייתי בקפריסין כ-8 חודשים ולאחר תקופה זו במסגרת עליית הנוער בספטמבר 1947 עליתי לארץ ישראל ישר למחנה עתלית.

נא ספרי/י על חייך בארץ(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת,

המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

בארץ ישראל אחי האמצעי כבר היה בארץ והוא אסף אותי מעתלית לקיבוץ כפר גלעדי, בארץ, התגייסתי לפלמ"ח ולחמתי בכל מלחמות ישראל, עם הזמן נישאתי ולי ולאשתי נולדו 3 ילדים שעימם גרנו בעפולה עד היום. המסר שלי לדורות הבאים: לנו הייתה הזכות והחלק גדול בהקמת המדינה, במסגרת הצבא, סללנו כבישים כמו מצדה, עין גב, הקמנו קיבוצים כמו קיבוץ האון, הקמנו משפחות לתפארת, אנחנו כבר 5 דורות בארץ. חשוב לי שהדורות הבאים ידעו שיש להם מדינה, שפה, דגל, לאום ומוסדות נבחרים.

ראיון: רונן אליהו

עפולה, מאי 2013